

afsagt, skal efter Udkastet saadan Genoptagelse kun kunne finde Sted, naar ny Beviser af Vægt senere komme frem, eller de Betingelser, der kræves for Genoptagelse af en ved Dom afsluttet Sag, ere til Stede.

Hvad angaar Genoptagelse af en *ved Dom afsluttet* Straffesag, da haves i nu-gældende Praksis Eksempel paa, at en ved Højesteretsdom afgjort Straffesag er genoptagen til Fordel for Tiltalte; derimod kendes ikke nogen saadan Genoptagelse til Skade for Tiltalte. Enhver Straffesag, der kun er bleven paadømt ved Underret eller Overret, kan ifølge nugældende Regler paaankes, saavel til Skade som til Fordel for Tiltalte, uden at saadan Anke er bunden til nogen Ankefrist, hvorimod „Genoptagelse“ ikke kan finde Sted.

I Modsætning hertil aabnes der efter Udkastet en — om end selvfølgelig til ret strænge Betingelser knyttet — Adgang til Genoptagelse af en ved Dom afsluttet Straffesag, nemlig til fornyet Prøvelse af *Spørgsmaalet om Beviset for Tiltaltes Skyld*. Saadan Genoptagelse kan ske saavel til Skade som til Fordel for Tiltalte, men kan kun anvendes med Hensyn til de *ved Landsret* stedfundne Paadømmelser. Forholdet er nemlig det, at Underretsdomme altid kunne paaankes til Landsret, i alt Fald i Kraft af en særlig Tilladelse fra Landsrettens Side, og Adgang til Genoptagelse med Hensyn til disse behøves derfor ikke. Fremdeles kan Bedømmelsen af Beviserne for Tiltaltes Skyld efter Udkastets Ordning ikke bringes frem for Højesteret, og der kan følgelig ikke blive Spørgsmaal om Genoptagelse af fornævnte Art med Hensyn til en ved Højesteret foregaaet Paadømmelse. Paa den anden Side gør netop den Omstændighed, at Nævningernes eller Landsrettens Bedømmelse af Beviserne for Tiltaltes Skyld ikke kan undergives Højesterets Prøvelse, det naturligt for saa vidt at aabne en vis Adgang til fornyet Prøvelse af Landsretsdomme. Det ligger i det fremstillede, at denne Genoptagelsesadgang ikke afskæres ved, at Landsrettens Dom i øvrigt har været paaanket til Højesteret, og dér enten er blevet stadfæstet eller af Retsgrunde forandret. Betingelserne for den her omhandlede Genoptagelse ere i Hovedsagen følgende:

En Sag, som, være sig i første Instans eller ifølge Anke, er paadømt ved Landsret, og under hvilken Tiltalte er frifunden, eller under hvilken hans Forhold kun er antaget for at udgøre en væsentlig mindre Forbrydelse end nu antaget (f. Eks. uagtsomt Manddrab i Stedet for forsætligt), kan genoptages efter Overanklagerens Begæring, naar der *enten* efter Dommen er fremkommet en egen Tilstaaelse fra den Sigtede eller andre afgørende Beviser mod ham, *eller* det oplyses, at der under Sagen er afgivet falske Forklaringer af Vidner eller andre, eller er benyttet falske Dokumenter eller udvist strafbart Forhold af Tiltalte eller af nogen, der i offentligt Hvervs Medfør har medvirket ved Sagens Behandling, og der er god Grund til at antage, at saadant har medvirket til den for Tiltalte gunstige Dom.

En ved Landsret paadømt Sag, ved hvilken Tiltalte er domfældt, kan paa Begæring af denne genoptages, naar *enten* ny Oplysninger tilvejebringes, der skønnes at kunne have bevirket Frifindelse eller Anvendelse af en væsentlig mildere Straffebestemmelse, *eller* det oplyses, at noget saadant ulovligt Forhold som ovennævnt har fundet Sted under Sagen, og det skønnes antageligt, at dette kan have medvirket til Domfældelsen.

Genoptagelsesbegæringen fremsættes for Landsretten enten skriftlig, eller, hvis den hidrører fra en fængslet, til vedkommende Undersøgelsesrets Retsbog eller Fængselsbestyrerens Bog. Findes Begæringen aabenbart grundløs, kan Landsretten